

Jan Akkerman

Van dichtbij

Met 'Close Beauty', zijn eerste studioalbum sinds 2011, heeft Jan Akkerman een ijzersterk album afgeleverd, afwisselend maar direct herkenbaar, vol ideeën en ingespeeld zoals alleen hij dat kan. Wij spraken hem over zijn nieuwe album in de Gibson Room van de A'DAM Toren in Amsterdam. tekst Michiel Roelse foto Paul Bergen

Ik had een heleboel stukken liggen, zoals altijd, en dit album was op verzoek van Mascot, mijn platenmaatschappij. Zelf had ik niet echt de drang om weer een cd te maken, de laatste was 'Minor Details' uit 2011. Die zit ook in de box met 26 cd's ('The Complete Jan Akkerman' - met alle studioalbums, een aantal geselecteerde live-opnames en Focus-tracks - MR). Daar-

van is er niet één hetzelfde; het enige wat hetzelfde is, is mijn stijl. Die blijft altijd overeind. Het enige wat verandert, is de achtergrond. Op 'Close Beauty' hoor je dat ook weer: verschillende achtergronden en mijn stijl als rode draad."

Hoe ontstaat zo'n eerste nummer, Spiritual Privacy? Daarin laat je op een exotische groove alle kleuren

van de E octotonische toonladder horen.

"Ja, dat klopt. Half, heel, half, heel, Ik heb niet veel met termen, maar jij hebt er voor gestudeerd... Het mooie daar vind ik de opbouw, die je verder alleen bij Miles hoort. Ik heb een soort castagnetenritme in de computer gezet en ben gaan spelen. Dat is meer passen en meten dan zwoegen en zweten. Opbouwen

totdat het culmineert en dan is het klaar.

"Ik speel dat stuk op een Saga Jean Akkerman, een directe kopie van de gitaar van Django Reinhardt, het model uit 1932. Die hoor je op het eerste en vierde stuk. Ik vind dat een ontzettend mooi geluid."

Ik vond Reunion het beste stuk van de plaat...

"Echt waar? Ik vind zelf *Close Beauty* het mooiste, daarom heb ik het album ook zo genoemd. *Reunion* heeft wel iets - het is een hele mooie opbouw, weer. Met een aparte maatverdeling. Dat moeten we live nog maar zien te kneisen, zoals dat heet. Dat is toch wel een vliegende fuck op een rollend kerstkransje!

"Ik ben erg trots op *Close Beauty*, vooral harmonisch gezien. Compliment aan mezelf, wat ben ik blij dat ik dat stuk heb opgenomen! Het is niet doorsnee, maar dat vind ik niet erg, daar ben ik ook niet bekend mee geworden. Het is, harmonisch en melodisch, een crime om te spelen, zo link zit het in elkaar."

Een ander opvallend stuk is Passagaglia, een solostuk. Stem je daar je gitaar anders?

"Jazeker, dezelfde stemming die ik gebruik achter *Eli* en op het album met die gitaar in bed op *Streetwalker* en *Angel Watch*. Het is een twaalfsnarige gitaar en ik stem de onderste vier snaren in kwarten en kwinten, de B-snaar stem ik een kwart eronder. Het is een heel rustgevend stuk."

Tommy's Anniversary had zo op 'Jan Akkerman' uit 1977 kunnen staan...

"Dat klopt, maar dat ben ik toch ook? Dat tussenstuk had ik al klaar, maar daar stond oorspronkelijk een pianosolo op. Maar ik dacht: dit is toch een gitaarplaat? Die eerste solo is een Les Paul en de tweede solo is ook een Les Paul, maar een andere. Dat beginstuk heb ik in de studio bedacht. Ik zei tegen de jongens dat ze me even een half uurtje moesten geven; een paar akkoorden en dat is het geworden. Die twee aan elkaar gezet, slotje eraan... kop, middenstuk, staart. Klaar. Het schema is heerlijk om over te spelen. Het moet toch een beetje begrijpelijk blijven voor jongens die alleen blues willen horen. Dát is mijn stijl."

Niet te zwaar

Complimenten trouwens voor je slaggitaarwerk!

"Ik vind slaggitaar spelen het leukste wat er is. Veel mensen snappen dat niet.

Juist die ritmisch feel, die ik gelukkig heb, geeft een extra dimensie aan zo'n stuk."

Het album zit zo in elkaar dat de eerste helft zwaar gecomponeerd is, terwijl de tweede helft veel losser is...

"Je moet het niet te zwaar maken. De boog hoeft niet altijd gespannen te staan. Anders vind ik het niet leuk. Ik heb ook nog een stuk of tien stukken die in de studio opgenomen zijn, maar waar ik niks mee heb gedaan. Die vond ik niet passen in het geheel. Misschien volgend jaar. Eerst dit maar eens afwachten."

Op een aantal tracks gebruik je een leslie-effect...

"Altijd maar die leslie... Mijn eerste soloplaat is ook met leslie. Zo'n Cordovox lesliebox waarbij ik de 10-inch luidspreker had vervangen door een Celestion. Mijn ouwe heer noemde dat mijn rochelptje (*lacht*). Een soort miniwasserette... Met Brainbox destijds, in het Concertgebouw, had ik twee van die boxjes, een aan elke kant, dus dat ging

ritmisch verantwoord. Oorspronkelijk was het bedoeld voor de drie Kings, BB, Freddie en Albert, en ik wilde het *Fromage A Trois* noemen. Maar ik was vergeten dat door te geven aan de platenmaatschappij, dus het is er als *Fromage* opgekomen."

Sinds jij 65 jaar geleden begon met spelen is er heel wat veranderd. Tegenwoordig is het veel makkelijker

"Eigenheid kun je nu eenmaal niet kopen en niet instuderen"

stereo het podium over. Toen al. Nu doe ik dat met de (*Line 6*) Helix en twee 60-watt Vox combo's, dat klinkt prima en is een stuk makkelijker om mee te nemen. Ik ben wel goed gek, maar niet onverstandig!"

De beste solo van het album vind ik Fromage...

"Ja, dank je. Dat is echt geënt op BB (*King*). Ik vind dit een van de beste bluessolo's die ik heb gedaan. Het is volkomen melodisch en ook harmonisch en

om aan informatie te komen en volgens mij is de technische vaardigheid van gitaristen in het algemeen daarvoor verbeterd. Wat vind jij?

"Van de gitaristen van nu vind ik Dweezil Zappa goed, als rock- en fusiogitarist. Vroeger ook Terry Katz, van Chicago. Het probleem nu is dat het te veel van hetzelfde is. Ze zijn allemaal even goed, of even slecht, maar er zit geen authenticiteit in. Die eigenheid kun je nu eenmaal niet kopen en niet instuderen." G

Video-interview en archiefinterview

Het interview door Michiel Roelse hebben we op video opgenomen en kun je op Gitarist.nl in de sectie Gitarist Extra bekijken. Je kunt de video ook vinden op ons YouTube-kanaal 'GitaristVideo'. Abonneer je ook daarop, want dan krijg je alle updates te zien - 3594 abonnees gingen je al voor!

Bijna drie jaar geleden hebben we Jan Akkerman uitgebreid geportretteerd en geïnterviewd: in Gitarist 310, januari 2017, wegens zijn zeventigste verjaardag. Dat interview kun je nu online vinden en als pdf downloaden, inclusief allerlei videofootage! Ga naar Gitarist.nl, sectie Gitarist Extra!

Tourdata op janakkerman.com